Lietas arhīva Nr. KA06-0088-20/5
ECLI:LV:ZAT:2020:0613.11200025919.3.S

Kriminālprocess Nr.11200025919

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2020.gada 13.jūnijā

Zemgales apgabaltiesa
tiesas sēdes priekšsēdētāja Dace Skrauple
un tiesneši Raimonds Rinčs un Juris Siliņš,
piedaloties prokurorei Lidijai Buginai,
aizstāvei Petrai Janulei

apelācijas kārtībā izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. F/, personas kods /personas kods/, un /pers. G/, personas kods /personas kods/, katra apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sakarā ar apsūdzētā /pers. F/ aizstāves zvērinātas advokātes Petras Janules apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2019.gada 2.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 2.oktobra spriedumu
/pers. F/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas (redakcijā līdz 2019.gada 2.jūlijam) ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.
Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmo un piekto daļu soda termiņā ieskaitīta aizturēšana no 2019.gada 22.maija līdz 23.maijam, apcietinājums no 2019.gada 24.maija līdz sprieduma stāšanās spēkā dienai.
Drošības līdzeklis – apcietinājums /pers. F/ atstāts negrozīts.

/pers. G/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas (redakcijā līdz 2019.gada 2.jūlijam) ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu.
Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo – trešo daļu brīvības atņemšanas sodu noteikts izciest nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu.
Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta piekto daļu noteikto papildsodu probācijas uzraudzība noteikts izpildīt tikai pēc tam, ja tiesa nolemj izpildīt spriedumā noteikto pamatsodu.
Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmo un piekto daļu reāla brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā soda termiņā /pers. G/ ieskaitīta aizturēšana no 2019.gada 23.maija līdz 24.maijam.
Drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā /pers. G/ atstāts negrozīts.
Piedzīta solidāri no /pers. F/ un /pers. G/ mantiskā kaitējuma atlīdzība par labu /pers. H/ 100 *euro*.

Saskaņā ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 2.oktobra spriedumu /pers. F/ un /pers. G/ notiesāti par to, ka personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarījuši svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšanu) un kas izdarīta, iekļūstot dzīvoklī, šādos apstākļos.
2019.gada 21.maija vakarā /pers. F/ un /pers. G/ lietoja alkoholiskos dzērienus /pers. G/ dzīvesvietā /adrese A/. Kad alkohols beidzās, lai iegūtu naudu tā iegādei, /pers. F/ ierosināja doties uz viņa dzīvesvietu /adrese B/, lai tur paņemtu un iekļūtu viņam it kā piederošas mantas, kam /pers. G/ piekrita, tāpēc vienojās ar citu personu, kura ar sev piederošu automašīnu /TL marka/ap plkst.20 viņus aizveda uz norādīto vietu.
Realizējot noziedzīgo nodomu, /pers. F/, mantkārīgu motīvu vadīts, iedzīvošanās nolūkā, ierodoties savā un arī /pers. H/, dzimušas /dzimšanas gads/, dzīvesvietā, izkāpa no automašīnas, devās pie mājas aizslēgtām ieejas durvīm, kuras, ar spēku raujot, atlauza vaļā, pa durvīm ieejot, iekļuva mājā, devās uz dzīvojamo istabu, kur sāka atvienot televizoram *Grundig* vadus, pēc kā no automašīnas pasauca /pers. G/. Kad /pers. G/un /pers. F/ ienāca istabā, kurā atradās televizors, no blakus istabas iznāca /pers. H/ – /pers. F/ vecmamma, kura satraukta teica, lai noliek televizoru, teicās saukt policiju. /pers. F/, lai realizētu noziedzīgo nodomu nolaupīt /pers. H/ piederošu kustamu mantu, pret viņu pielietoja vardarbību – ar rokām iegrūda dīvānā, bet pēc tam iegrūda blakus istabā, aizverot durvis, kur sāka /pers. H/ žņaugt, saspiežot kaklu ne mazāk kā trīs reizes, izsakot draudus, ka viņu šeit atradīs mirušu, kā arī izslēdza /pers. H/ mobilo telefonu, lai paralizētu viņai iespēju zvanīt policijai vai saukt palīgā.
/pers. G/, saprotot, ka notiek laupīšana, mantkārīgu motīvu vadīts, iedzīvošanās nolūkā pievienojās /pers. F/ darbībām un personu grupā rīkojās šādi: aiznesa televizoru *Grundig*, kura vērtība 200 *euro*, uz automašīnu, atgriezās mājā; redzot, ka /pers. H/ cenšas iznākt no istabas, bet /pers. F/ aizver durvis un neizlaiž viņu no istabas, tā pārvarot viņas iespējamo fizisko pretošanos mantu nolaupīšanai, paņēma un aiznesa uz automašīnu mājas kinozāli *LG*

50 *euro* vērtībā, pēc kā /pers. F/ atnesa uz automašīnu 6 tumbiņas 50 *euro* vērtībā, tā personu grupā nolaupot svešu, /pers. H/ piederošu mantu 300 *euro* apmērā, laupīšanas rezultātā nodarot /pers. H/ fiziskas sāpes un mantisku zaudējumu šādā apmērā.

Šīs apsūdzēto /pers. F/ un /pers. G/ katra darbības Zemgales rajona tiesa kvalificējusi Krimināllikuma 176.panta otrās daļas (redakcijā līdz 2019.gada 2.jūlijam).

Apelācijas sūdzību iesniegusi apsūdzētā /pers. F/ aizstāve Petra Janule, lūdzot atcelt spriedumu un pieņemt jaunu nolēmumu, attaisnojot /pers. F/. Apsūdzētais/pers. F/ savu vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā atzinis daļēji, liecinot, ka cietušo nav žņaudzis, mobilo telefonu izslēdzis uzreiz pašā sākumā. Kad no dzīvokļa nesuši mantas ar otru apsūdzēto /pers. G/, cietusī bija uztraukusies, tāpēc devis viņai zāles.

Uz tiesas sēdi cietusī /pers. H/ nebija ieradusies, tiesā saņemts viņas iesniegums, ka ir 1.grupas invalīde un lūgusi skatīt krimināllietu bez viņas klātbūtnes. Tiesa pirmajā tiesas sēdē nolēma cietušās /pers. H/ liecības nolasīt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta 3.punktu.

Aizstāve tiesas izmeklēšanā lūgusi pārbaudīt /pers. F/ liecības, kā arī cietušās /pers. H/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības. Ņemot vērā pretrunas apsūdzētā un cietušās liecībās, aizstāve uzskata, ka apsūdzētajam ir tiesības mutvārdu pierādījumu pārbaudei atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību nostādnēm. Lieciniece/pers. L/ tiesas izmeklēšanā liecinājusi, ka esot /pers. H/ aprūpētāja un notikuma dienā cietusī pati atnāca pie viņas uz mājām pēc palīdzības. Tiesā nav iesniegti medicīnas dokumenti, kas apstiprinātu, ka cietusī nevar apmeklēt tiesas sēdi arī ar aprūpētājas palīdzību.

Aizstāvības ieskatā tiesa nav pienācīgi nodrošinājusi apsūdzētā tiesības nopratināt cietušo tiesā, jo nav pielikusi visas saprātīgās pūles, lai nodrošinātu cietušās klātbūtni lietas iztiesāšanā, līdz ar to, nenopratinot cietušo tiesā, bet, izmantojot apsūdzētā vainīguma pamatošanā ar cietušās pirmstiesas kriminālprocesā sniegtām liecībām (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2003.gada 13.novembra spriedums *Rachdad pret Franciju*, 2006.gada 8.jūnija spriedums lietā *Bonev pret Bulgāriju*, tāpat LR Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 16.decembra lēmums lietā Nr.SKK-582/2014 un LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2013.gada 18.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-208/2013 tiesības uz taisnīgu tiesu pārkāpums, kad apsūdzētajam nav bijušas iespējas nopratināt apsūdzības lieciniekus). Ņemot vērā iepriekš teikto, aizstāve lūgusi aicināt uz tiesas sēdi cietušo /pers. H/.

Aizstāve uzskata, ka, izanalizējot tiesas izmeklēšanā visus pierādījumus, vaina celtajā apsūdzībā /pers. F/ pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas nav pierādīta. Tiesai vajadzēja rasties saprātīgām šaubām par apsūdzētā vainu, kuras nenovēršot, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Uzskata, ka tiesa nav izvērtējusi pierādījumu ticamību un pietiekamību apsūdzētā /pers. F/ vainīguma konstatēšanā atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas nostādnēm par tiesībām uz taisnīgu tiesu. Ņemot vērā iepriekš izklāstīto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19.pantu aizstāve uzskata, ka /pers. F/ ir attaisnojams šinī noziedzīgajā nodarījumā.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. F/ aizstāves apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem, lūdza viņu attaisnot; atzina, ka paņēmis mantas bez atļaujas, bet noliedza, ka būtu pielietojis jebkādu vardarbību pret cietušo.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā aizstāve zvērināta advokāte Petra Janule apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem, lūdza attaisnot apsūdzēto /pers. F/.

Zemgales tiesas apgabala prokuratūras prokurore Lidija Bugina apelācijas instances tiesas sēdē lūdza apsūdzētā /pers. F/ aizstāves apelācijas sūdzību kā nepamatotu noraidīt, bet pirmās instances tiesas spriedumu kā likumīgu un pamatotu atstāt negrozītu.

Motīvu daļa

Iepazinusies ar apsūdzētā /pers. F/ aizstāves apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem, uzklausījusi apsūdzētā /pers. F/, viņa aizstāves zvērinātas advokātes Petras Janules, prokurores Lidijas Buginas viedokli, pārbaudījusi pierādījumus lietā, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka, lai gan apsūdzētā /pers. F/ aizstāves apelācijas sūdzība nav pamatota, Zemgales rajona tiesas spriedums atceļams pilnībā un lietā taisāms jauns notiesājošs spriedums.

Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. F/ un /pers. G/ katra vainīgums noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, apstiprinās ar krimināllietā savāktajiem un tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem, pirmās instances tiesa pamatoti taisījusi notiesājošu spriedumu, gan pienācīgi nemotivējot to, taču nepamatoti apsūdzētajiem inkriminēta iekļūšana dzīvoklī, līdz ar to šis kvalificējošais apstāklis izslēdzams no viņiem celtās apsūdzības, kas gan nemaina noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju.

Apsūdzētais/pers. G/ pirmās instances tiesas spriedumu nepārsūdzēja. Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka krimināllietu iespējams iztiesāt bez apsūdzētā /pers. G/ piedalīšanās apelācijas instances tiesas sēdē, jo ar to nekādi netiek pasliktināts viņa stāvoklis, ne arī aizskartas apsūdzētā tiesības uz aizstāvību, jo viņam likumā noteiktajā kārtībā paziņots par tiesas sēdes laiku un vietu.

Kriminālprocesa likuma 511.panta otrā daļa noteic, ka spriedumam jābūt tiesiskam un pamatotam, 512.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa, taisot spriedumu, pamatojas uz materiālo un procesuālo tiesību normām.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa šīs procesuālās tiesību normas nav ievērojusi, spriedumu nav pienācīgi motivējusi, nepietiekami un neobjektīvi izvērtējusi noziedzīgā nodarījuma kvalificējošos apstākļus, tāpēc Zemgales apgabaltiesa uzskata par nepieciešamu atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un taisīt jaunu notiesājošu spriedumu.

Zemgales apgabaltiesa konstatē, ka /pers. F/ un /pers. G/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarījuši svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšanu), šādos apstākļos.

2019.gada 21.maija vakarā /pers. F/ un /pers. G/ lietoja alkoholiskos dzērienus /pers. G/ dzīvesvietā /adrese A/. Lai iegūtu vēl naudu alkohola iegādei, /pers. F/ ierosināja doties uz viņa dzīvesvietu /adrese B/, lai tur paņemtu un iekļūtu viņam it kā piederošas mantas, kam /pers. G/ piekrita, tāpēc vienojās ar citu personu, kura ap plkst.20 ar sev piederošu automašīnu /TL marka/aizveda viņus uz norādīto vietu.

Realizējot noziedzīgo nodomu, /pers. F/, mantkārīgu motīvu vadīts, iedzīvošanās nolūkā, ierodoties savā un arī savas vecāsmammas /pers. H/, dzimušas /dzimšanas gads/, dzīvesvietā, devās pie mājas aizslēgtām ieejas durvīm, kuras atlauza, raujot ar spēku, tad, ieejot pa durvīm, iekļuva mājā, devās uz dzīvojamo istabu, kur sāka atvienot vadus televizoram *Grundig*, pēc kā no automašīnas pasauca /pers. G/. Kad /pers. G/un /pers. F/ ienāca istabā, kurā atradās televizors, no blakus istabas iznāca /pers. H/, kura satraukta teica, lai noliek televizoru, teicās saukt policiju. /pers. F/, lai realizētu noziedzīgo nodomu nolaupīt /pers. H/ piederošu kustamu mantu, pret viņu pielietoja vardarbību – ar rokām iegrūda dīvānā, bet pēc tam iegrūda blakus istabā, aizverot durvis, kur sāka viņu žņaugt, saspiežot kaklu ne mazāk kā trīs reizes, izsakot draudus, ka viņu šeit atradīs mirušu, kā arī izslēdza viņas mobilo telefonu, lai liegtu viņai iespēju zvanīt policijai vai saukt palīdzību.

/pers. G/, saprotot, ka notiek laupīšana, mantkārīgu motīvu vadīts, iedzīvošanās nolūkā pievienojās /pers. F/ darbībām un personu grupā rīkojās šādi: aiznesa televizoru *Grundig* 200 *euro* vērtībā uz automašīnu, atgriezās mājā; redzot, ka /pers. H/ cenšas iznākt no istabas, bet /pers. F/ aizver durvis un nelaiž viņu no istabas, tā pārvarot iespējamo fizisko pretošanos mantu nolaupīšanai, aiznesa uz automašīnu mājas kinozāli *LG* 50 *euro* vērtībā, pēc kā

/pers. F/ aiznesa uz automašīnu 6 tumbiņas 50 *euro* vērtībā, tā personu grupā nolaupot svešu, /pers. H/ piederošu mantu 300 *euro* apmērā, laupīšanas rezultātā nodarot viņai fiziskas sāpes un mantisku zaudējumu.

Ar šīm savām darbībām /pers. F/ un /pers. G/ *katrs* izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (redakcijā līdz 2019.gada 2.jūlijam).

Saskaņā ar Krimināllikuma 1.panta pirmo daļu pie krimināatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi Krimināllikumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā paredzētā konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, proti, pilnībā jāsakrīt faktiskajam un tiesiskajam sastāvam. Kvalificējot noziedzīgo nodarījumu, tiek salīdzināti juridiski nozīmīgi notikuma apstākļi, kuri noskaidroti ar attiecināmiem, pieļaujamiem, ticamiem, pietiekamiem pierādījumiem, ar Krimināllikumā paredzēta noziedzīga nodarījuma sastāva obligātajiem elementiem (objekts, objektīvā puse, subjekts, subjektīvā puse). Turklāt par subjektīvās puses patieso saturu liecina ne tikai liecības, bet arī ar pierādījumiem konstatētā personas rīcība.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. F/ liecināja, ka tiešām paņēmis apsūdzībā norādītās mantas no savas dzīvesvietas, uzskatījis, ka tās pieder viņam, jo tās viņam kādreiz dāvinājis brālis, lai gan nekādi dokumenti par to piederību nav saglabājušies. Bijusi nepieciešama nauda alkohola iegādei, tāpēc gribējis mantas pārdot.

Noliedza, ka būtu pielietojis spēku vai vardarbību pret cietušo – savu vecomammu /pers. H/, gluži otrādi – devis viņai sirds zāles, jo viņai palicis slikti. Nav viņu ne grūdis, ne žņaudzis, ne arī slēdzis istabā un nelaidis laukā. Zina, ka šobrīd cietušās veselības stāvoklis vēl vairāk pasliktinājies, viņa pati vairs nespēj pārvietoties.

Apsūdzētais/pers. G/ pirmās instances tiesas sēdē pilnībā atzinis savu vainīgumu tam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un liecinājis, ka ļoti nožēlo izdarīto. Redzējis, ka /pers. F/ pagrūž savu vecomammu, iegrūž istabā un nelaiž laukā, bet, ko viņš vēl tur darījis, nav redzējis. Mantas ņēmuši nolūkā tās pārdot un iegūto naudu izlietot alkohola iegādei.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka /pers. F/ un /pers. G/ katra vainīgums viņiem inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (redakcijā līdz 2019.gada 2.jūlijam), papildus /pers. F/ daļējai un /pers. G/ pilnīgai savas vainas atzīšanai ir pilnībā pierādīts ar šādiem pirmās instances tiesas un apelācijas instances tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

No cietušās /pers. H/ 2019.gada 22.maija iesnieguma (lietas 2.lapa) redzams, ka 2019.gada 21.maijā ap plkst.20 /adrese B/, uzlaužot mājas durvis, no viņas mājas nozagts plazmas televizors un DVD atskaņotājs, zādzības laikā /pers. F/ sagrābis /pers. H/ aiz kakla un žņaudzis, pēc tam iemetis viņu gultā, bet otrs vīrietis no mājas iznesis televizoru un DVD atskaņotāju.

Cietušās/pers. H/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības (lietas 3.-4., 49.lapa) saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu nolasītas pirmās instances tiesas sēdē, jo veselības stāvokļa dēļ viņa nav varējusi ierasties uz tiesas sēdi.

Cietusī /pers. H/ veselības stāvokļa dēļ nevarēja ierasties arī uz apelācijas instances tiesas sēdi. Zemgales apgabaltiesa cietušajai nosūtījusi pavēsti par ierašanos uz tiesas sēdi, bet cietusī paziņojusi, ka nevar ierasties veselības stāvokļa un vecuma dēļ, jo ar grūtībām pārvietojas pa māju un ārpus mājas nevar iziet. (lietas 156.lapa)

Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka cietušās /pers. H/ liecības vērtējamas kopsakarā ar pārējiem lietā pārbaudītiem pierādījumiem un šīs liecības nav vienīgie un izšķirošie pierādījumi.

Cietusī/pers. H/ liecinājusi, ka 2019.gada 21.maijā ap plkst.19 no viņas dzīvesvietas /adrese B/viņas mazdēls /pers. F/, kurš bijis nedaudz iedzēris, teicis, ka iziešot laukā, bet viņa teikusi, ka iešot gulēt un aizslēgšot durvis, kad viņš zvanīšot, tikšot ielaists. Pati devusies atgulties savā istabā, pēc kāda laika dzirdējusi, ka istabā kāds grabinās. Aizgājusi uz /pers. F/ istabu un ieraudzījusi, ka /pers. F/ ar vēl vienu vīrieti ņem no galda viņas televizoru un grib nest projām. Teikusi, lai noliek televizoru, savādāk zvanīšot policijai, un devusies uz savu istabu. Ir pirmās grupas invalīde, grūti paiet, tāpēc paguvusi nedaudz pagriezties un paiet, kad /pers. F/viņu pagrūdis, saķēris aiz kakla un sācis žņaugt. Ar otru roku /pers. F/ paņēmis viņas telefonu un to izslēdzis. Pēc tam /pers. F/ teicis, ka no rīta atnāks viņu apraudzīt /pers. L/, kura atradīs viņu beigtu.

/pers. F/ atstājis viņu gultā un devies uz savu istabu, pēc tam atgriezies un atkal viņu žņaudzis, viņa tikai paguvusi ievilkt elpu. Kad /pers. F/ pienācis pie viņas trešo reizi, saspiedis kaklu tik stipri, ka nav varējusi paelpot. Pēc tam /pers. F/ glāzītē iepilinājis viņai sirds pilienus, licis tos izdzert un aizgājis. Bijusi ļoti nobijusies un domājusi, kā tikt projām, pateikusi /pers. F/, ka jāiet laukā uz tualeti, viņš nav laidis, tomēr viņa izlūgusies, lai izlaiž, un aizgājusi. Tikmēr /pers. F/ ar otru vīrieti bija aiznesuši televizoru un DVD dekodera atskaņotāju. Izgājusi ārā un redzējusi, ka piebrauc tumši sarkana vieglā automašīna, no kuras izkāpis /pers. F/ un saucis viņai, lai nākot atpakaļ uz mājām. /pers. F/ iegājis mājās, bet viņa devusies pāri laukam uz /adrese C/, kur dzīvo /pers. L/, kura viņai ļoti palīdz. Iznākot no savas istabas, redzējusi, ka durvis ir uzlauztas, saliekta ārējās malas vieta, kur tiek slēgtas durvis.

Pati neapzinās, kā varējusi noiet tādu gabalu, bijusi ļoti pārbijusies. Televizors

bijis melns, vērtība 200 *euro*, DVD atskaņotājs melns, vērtība 50 *euro*. Par notikušo ziņojusi policijai, pēc medicīniskās palīdzības nav griezusies. Baidās uzturēties savā dzīvesvietā, jo /pers. F/ draudus uztvērusi nopietni. /pers. F/ vienmēr pakļāvusies, jo ir veca un nevarīga. Lūgusi policijas palīdzību, lai /pers. F/ viņai netuvotos. Nekad iepriekš /pers. F/ pret viņu nebija pacēlis roku, tikai kliedzis.

Vēl no viņas mājas nozagtas sešas tumbiņas no mājas kinozāles 50 *euro* vērtībā. Pēc tam policijas darbinieki atveduši atpakaļ viņas televizoru *Grundig*, kuru atpazinusi pēc ārējā izskata. Zaudējumi ir 100 *euro* – par tumbiņām un mūzikas centru, par ko pieteikusi kaitējuma kompensāciju. Durvju bojājums zaudējumus nav radījis, jo tās viņai saremontētas bez maksas.

Lieciniece/pers. L/ pirmās instances tiesas sēdē liecinājusi, ka ir cietušās /pers. H/ aprūpētāja. Cietusī atnākusi pie viņas uz mājām pāri laukam un piesitusi pie loga, nav saprotams, kā viņa pati varējusi atnākt. Ienākot cietusī nokritusi, lieciniece kopā ar meitu cietušo piecēlušas, devusi ūdeni, zāles, lai cietusī atjēgtos. Pēc tam cietusī pastāstījusi, ka viņu trīs reizes žņaudzis mazdēls /pers. F/, pēc tam iemetis viņu gultā, tad devis zāles. Pa to laiku, kamēr no mājas tika iznests laukā televizors, izmukusi ārā un pāri laukam devusies pie viņas. Par notikušo no sava telefona zvanījusi policijai, jo cietušās telefons bijis izslēgts un to nav pratusi ieslēgt. Pēc pāris stundām ieradušies policijas darbinieki, kuriem tika darīts zināms par notikušo. Cietusī pa nakti palikusi pie viņas, visu nakti viņu ārstējusi, devusi zāles. Pēc notikušā cietušai bijis sapampis kakls, zilumi nav bijuši, vairākas dienas cietusī nav varējusi parunāt. Pēc notikušā nākošajā rītā kaimiņš palīdzējis cietušo pārvest atpakaļ uz viņas mājām. No tā laika cietušās veselība pasliktinājās. Joprojām aprūpē cietušo, gatavo viņai ēst, apkurina māju.

Liecinieks/pers. S/ pirmās instances tiesas sēdē liecinājis, ka ir /pers. G/ radinieks. Vasarā /pers. G/ ar /pers. F/ atnākuši pie viņa uz mājām, viņam piedāvāti 20 *euro,* lai viņš ar savu mašīnu viņus aizved uz Vītiņiem un tad atpakaļ uz Auci, jo vajagot atvest mantas. Vītiņos piebraucis pie mājas labajā pusē, mašīnu apturējis aiz žoga, /pers. F/ pa vārtiņiem iegājis iekšā mājā, /pers. G/ palicis ar viņu. /pers. F/ ilgi nav nācis laukā, tāpēc /pers. G/ aizgājis paskatīties, pēc tam atgriezies un pie mašīnas smēķējis. Pēc laika /pers. F/ iznesis laukā televizoru, tad tumbas, saucis palīgā /pers. G/ nest mantas, /pers.

G/ aizgājis palīgā, atnesis maisu ar mantām.

Pēc tam braukuši atpakaļ uz Auci pie citas personas, kurai gribējuši pārdot mantas, pateikuši, kur jābrauc, ceļā /pers. G/ ar /pers. F/ runājuši par veikalu, todien abi bijuši diezgan iereibuši. Pēc tam, kad pārdevuši mantas, aizvedis viņus uz veikalu, pēc tam uz /pers. G/ mājām /adrese A/. Par vešanu viņam samaksāti 10 *euro.*

Liecinieks/pers. U/ pirmās instances tiesas sēdē liecinājis, ka šogad, apmēram trīs vai četrus mēnešus atpakaļ, /pers. G/ viņam piedāvāja iegādāties mantas – televizoru un mājas kinozāli, kuras piederot /pers. F/. Par visu samaksājis 50 *euro,* nav zinājis, ka mantas bijušas zagtas. Kinozāli pārdevis tālāk, jo tai bijis defekts.

Apskates protokolā ar fototabulu (lietas 5.,6.-8.lapa) redzama māja /adrese B/, salauztās mājas ārdurvis, koridors, dzīvojamā istaba, kur iepriekš atradās televizors un DVD atskaņotājs.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektores Valsts amatpersona ziņojumā (lietas 9.lapa) norādīts, ka 2019.gada 22.maijā uzsākts kriminālprocess Nr.11200025919 pēc Krimināllikuma 18.nodaļas par faktu, ka 2019.gada 21.maijā plkst.20 /adrese B/, pielietojot fizisku spēku un uzlaužot durvis, nozagts televizors un DVD atskaņotājs.

Protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (lietas 27.-28.lapa) norādīts, ka apsūdzētais /pers. F/ atpazinis /pers. G/, ar kuru kopā veicis laupīšanu.

Lēmumā par izņemšanas izdarīšanu (lietas 48.lapa) norādīts, ka no /pers. U/ 2019.gada 23.maijā izņemts melns televizors *Grundig* un televizora pults ar uzrakstu *Grundig*.

Cietusī/pers. H/ parakstījusies (lietas 50.lapa), ka no procesa virzītāja saņēmusi televizoru *Grundig* ar pulti.

Personu datu pārlūka dati (lietas 59.-60.lapa) apliecina radniecību starp cietušo /pers. H/ un apsūdzēto /pers. F/.

No Veselības un darbnespēju ekspertīzes ārstu komisijas izziņas (lietas 71. lapa) redzams, ka cietušai /pers. H/ no 2019.gada 11.janvāra līdz 2021.gada 10.janvārim noteikta pirmās grupas invaliditāte.

Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka pierādījumi lietā ir savākti un nostiprināti likumā noteiktā kārtībā un tie ir pietiekoši un pārliecinoši, lai lemtu par apsūdzēto /pers. F/ un /pers. G/ katra vainīgumu, kā arī lemtu par viņiem piemērojamo sodu.

Zemgales apgabaltiesa uzskata arī, ka apsūdzētajiem /pers. F/ un /pers. G/ celtajā apsūdzībā nepamatoti norādīta kvalificējošā pazīme – iekļūšana dzīvokli, jo tiesas izmeklēšanā noskaidrots, ka /adrese B/ bija ne tikai cietušās /pers. H/, bet arī viņas mazdēla apsūdzētā /pers. F/ dzīvesvieta, lai arī viņš tur nebija deklarējies. Līdz ar to /pers. F/ bija tiesības tur atrasties un, lai gan konkrētajā gadījumā atslēgu neesamības dēļ viņš ar spēku atlauza durvis, viņa ieiešana mājā nevar tikt vērtēta kā prettiesiska iekļūšana, jo tā bija arī viņa paša dzīvesvieta, nevis tikai vecāsmātes.

Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka nav pamata neticēt cietušās /pers. H/ liecībām par pret viņu vērsto vardarbību – grūšanu un žņaugšanu, ieslēgšanu, jo, lai gan cietušai nodarītos miesas bojājumus – pietūkušu kaklu un grūtības runāt nav fiksējuši medicīnas darbinieki, tomēr par tādiem liecinājusi ne tikai pati cietusī, bet arī lieciniece /pers. L/, pie kuras uzreiz pēc notikušā cietusī devusies pēc palīdzības.

Kā vardarbība vērtējama arī cietušās ieslēgšana istabā pret viņas gribu, nelaišana laukā, viņas mobilā telefona izslēgšana, lai liegtu iespēju vērsties pēc palīdzības.

Turklāt jāņem vērā, ka apsūdzētais /pers. F/ vardarbību pielietoja pret savu vairāk kā 80 gadu vecumu sasniegušo vecomāti, lai gan zināja, ka viņai ir sarežģīts veselības stāvoklis un grūtības pārvietoties.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti nav ticējusi apsūdzētā /pers. F/ liecībām pirmās instances tiesā, ka nav žņaudzis cietušo, jo tās ir pretrunā ar cietušās /pers. H/ pirmstiesas kriminālprocesā un liecinieces /pers. L/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām. /pers. H/ liecinājusi, ka /pers. F/ viņu žņaudzis trīs reizes, un arī lieciniece /pers. L/ tiesas sēdē liecinājusi, ka cietušās kakls bijis pietūcis un viņa nav varējusi parunāt. Tiesai nav bijis pamata neticēt lietā savāktajiem pierādījumiem – cietušās /pers. H/ un liecinieku /pers. L/, /pers. S/, /pers. U/ liecībām, kā arī pārbaudītajiem lietas materiāliem, jo tie savstarpēji pastiprinās un nav pretrunīgi.

Par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu personu grupā liecina apsūdzēto vienotais nodoms – nolaupīt mantas, lai iegūtu naudu alkohola lietošanai, un abu apsūdzēto saskaņotās darbības. Līdzapsūdzētais/pers. G/ redzēja, ka pret cietušo tiek pielietots spēks un ka viņas pārvietošanās brīvība tiek ierobežota, tātad viņš varēja un viņam vajadzēja saprast, un viņš arī saprata, ka mantas no cietušās mājas tiek iznestas pret viņas gribu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta piekto daļu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību.

Kriminālprocesa likuma 128.pants noteic, ka pierādījumu ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. Savukārt to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Kriminālprocesa likuma 129.pants noteic, ka pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina kriminālprocesā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 130.pants noteic, ka tikai tās kriminālprocesa laikā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesai, pārbaudot lietā savāktos pierādījumus, nerodas nekādas šaubas, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19.pantam varētu tikt vērtētas par labu apsūdzētajiem. Izvērtējot tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka

lietā ir pierādīts /pers. F/ un /pers. G/ celtajā apsūdzībā norādītais apstākļu kopums, izņemot prettiesisku iekļūšanu dzīvoklī. Visi pierādījumi iegūti un nostiprināti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, līdz ar to pieļaujami pierādīšanā, ir savstarpēji konsekventi un sakritīgi un papildina viens otru, līdz ar to uzskatāmi par ticamiem un apsūdzībā norādīto apstākļu kopuma pierādīšanai pietiekamiem.

Zemgales apgabaltiesa atzīst par nepamatotu apsūdzētā /pers. F/ aizstāves apelācijas sūdzībā pausto viedokli, ka tiesa nav pienācīgi nodrošinājusi apsūdzētā tiesības nopratināt cietušo tiesā, jo neesot pielikusi visas saprātīgās pūles, lai nodrošinātu cietušās klātbūtni lietas iztiesāšanā.

Zemgales apgabaltiesa norāda, ka cietusī /pers. H/, dzimusi /dzimšanas gads/, ir cienījamā vecumā, turklāt cietusī pati norādījusi, ka ir grūtības pārvietoties, viņa ir 1.grupas invalīde, līdz ar to viņas ierašanās uz tiesas sēdi nav iespējama, vēl jo vairāk tāpēc, ka apsūdzētais /pers. F/ pats apelācijas instances tiesas sēdē apliecināja, ka cietusī šobrīd tiek īpaši aprūpēta, jo pati vairs nespēj pārvietoties.

Kriminālprocesa likuma 97.panta septītā daļa noteic, ka cietušais savas tiesības īsteno brīvprātīgi un paša izraudzītajā apjomā. Tiesību neizmantošana nekavē procesa norisi. Turklāt cietusī /pers. H/ rakstiski ir apliecinājusi, ka uztur savas sniegtās liecības un lūdz atlīdzināt viņai nodarītos materiālos zaudējumus.

Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka apsūdzētā tiesības nav pārkāptas, jo tiesā tika nopratināti liecinieki, kuru liecības tikai apstiprināja cietušās pirmstiesas procesā sniegtās liecības, turklāt pretrunas liecībās tiesas izmeklēšanas laikā netika konstatētas.

Novērtējot norādītos apstākļus to kopumā, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka ir pilnībā pierādīts apsūdzēto /pers. F/ un /pers. G/ katra vainīgums Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā – ka viņi personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšanu).

Krimināllikuma 35.panta otrā daļa noteic, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu, nosakot soda veidu apsūdzētajiem, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un tā radīto kaitējumu, viņu personību, bet, nosakot soda mēru katram no apsūdzētajiem, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir smags noziegums, par kuru Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcija (redakcijā līdz 02.07.2019.gada 2.jūlijam) paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Pirmās instances tiesa, tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā /pers. F/ personu raksturojošos datus, pamatoti konstatējusi, ka viņam ir vidējā izglītība, neprecējies, apgādībā viena persona, nestrādā, iepriekš vairākkārt tiesāts, pēdējo reizi 2019.gada 4.septembrī Zemgales rajona tiesā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, 312.panta, 50.panta pirmās un piektās daļas ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem, sodāmība nav dzēsta un nav noņemta, administratīvi sodīts vienu reizi, ir deklarēta dzīvesvieta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu par /pers. F/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem tiesa atzīst, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un tas izdarīts alkohola ietekmē. Apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi netiek konstatēti. Apsūdzētā/pers. F/ daļēju savu faktisko darbību atzīšanu nav pamata vērtēt kā atbildību mīkstinošu apstākli, jo tā vērtējama kā formāla.

Ņemot vērā, ka /pers. F/ izdarījis tīšu smagu noziegumu, nodarot cietušajai mantisku kaitējumu, turklāt nedzēstas un nenoņemtas sodāmības laikā, tiesa uzskata, ka viņam nosakāms reāls brīvības atņemšanas sods, jo viņš iepriekš vairākkārt sodīts, taču izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, kas liecina par to, ka ar iepriekš piespriestajiem soda veidiem nav sasniegts soda mērķis, nav panākts, ka apsūdzētais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Ievērojot, ka Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcija paredz obligātu papildsoda – probācijas uzraudzība – noteikšanu, /pers. F/ tas ir piemērojams.

Ievērojot, ka Zemgales rajona tiesas 2019.gada 25.septembra spriedums pirmās instances tiesas sprieduma taisīšanas dienā nebija stājies spēkā, galīgais sods /pers. F/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu nav nosakāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmo un piekto daļu, brīvības atņemšanas soda termiņā /pers. F/ ieskaitāma aizturēšana no 2019.gada 22.maija līdz 23.maijam un apcietinājums no 2019.gada 24.maijā līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Šajā lietā noteiktais drošības līdzeklis – apcietinājums – /pers. F/ atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Pirmās instances tiesa, tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā /pers. G/ personu raksturojošos datus, pamatoti konstatējusi, ka viņam ir vidējā izglītība, nav apgādājamo personu, strādā SIA "Averum" mežizstrādes darbos. Agrāk kriminālī nav sodīts, administratīvi arī nav sodīts.

Apelācijas instances tiesa pievienojas Zemgales rajona tiesas secinājumam, ka, izvērtējot apsūdzētā attieksmi pret nodarīto, redzams, ka /pers. G/ ir pārdomājis savas darbības sekas, atzīst izdarīto un nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. G/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams, ka viņš vaļsirdīgi atzinies izdarītajā un nožēlojis savu rīcību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par /pers. G/ atbildību pastiprinošo apstākli atzīstams, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Ņemot vērā norādīto, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzēto raksturojošās ziņas, tai skaitā attieksmi pret izdarīto, tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 35.pantā noteiktā soda mērķa sasniegšanai, tas ir, lai vainīgā persona tiktu sodīta par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un lai tiktu panākts, ka notiesātais un arī citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apsūdzētajam /pers. G/ nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā.

Ievērojot, ka apsūdzētais /pers. G/ ir izpratis savu noziedzīgo darbību nepieļaujamību un patiesi nožēlojis izdarīto, tiesa gūst pārliecību, ka apsūdzētais turpmāk noziedzīgas darbības neizdarīs un sods viņam var tikt noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku.

Ievērojot, ka Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcija paredz obligātu papildsoda – probācijas uzraudzība – noteikšanu, /pers. G/ tas ir piemērojams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmo un piekto daļu reāla brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā /pers. G/ ieskaitāma aizturēšana no 2019.gada 23.maija līdz 24.maijam.

Noteiktais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – /pers. G/ atstājams negrozīts līdz sprieduma stāšanos spēkā.

Ņemot vērā, ka apsūdzētie /pers. F/ un /pers. G/ nav būtiski iedzīvojušies, mantas konfiskācija tiem nav piemērojama.

Cietusī/pers. H/ iesniegusi mantiskā kaitējuma kompensācijas pieteikumu iesniegusi 100 *euro* apmērā par nozagtajām mantām, kas pirmās instances tiesā ticis uzturēts.

Lietā pieteikto mantiskā kaitējuma kompensāciju apsūdzētie /pers. F/ un /pers. G/ atzinuši par pilnībā pamatotu.

Tiesa atzīst, ka cietušās mantiskā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir pamatots un apmierināms, jo apsūdzētie ar savu noziedzīgo rīcību šādu kaitējumu cietušajai nodarījuši, kaitējumu atlīdzināt ir apsūdzēto pienākums, un Kriminālprocesa likuma 22.pants noteic, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanas pienākumu noteic Kriminālprocesa likuma 350. un 352.pants.

Saskaņā ar Civillikuma 1675.pantu vairākas personas, kas kopīgi izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, atbild solidāri par zaudējumu, kas ar to nodarīts, līdz ar to cietušās pieteiktā mantiskā kaitējuma kompensācija piedzenama no apsūdzētajiem solidāri.

Apelācijas instances tiesā pēc tiesas norīkojuma apsūdzētā /pers. F/ aizstāvību realizēja zvērināta advokāte Petra Janule, kura sastādījusi apelācijas sūdzību un kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Latvijas Republikas Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" par

apsūdzētajam sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā no valsts līdzekļiem izmaksājami 185 *euro*.

Šo izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzliekams apsūdzētajam /pers. F/.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz teikto, vadoties no Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 2.punkta, Zemgales apgabaltiesa nosprieda:

Zemgales rajona tiesas 2019.gada 2.oktobra spriedumu atcelt.

/pers. F/ atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas (redakcijā līdz 2019.gada 2.jūlijam) ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 5 mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmo un piekto daļu /pers. F/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanu no 2019.gada 22.maija līdz 23.maijam, apcietinājumu no 2019.gada 24.maija līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Drošības līdzekli – apcietinājumu – /pers. F/ atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies spēkā.

/pers. G/ atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas (redakcijā līdz 2019.gada 2.jūlijam) ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo – trešo daļu brīvības atņemšanas sodu /pers. G/ izciest nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta piekto daļu papildsodu – probācijas uzraudzību – izpildīt tikai tad, ja tiesa nolemj izpildīt spriedumā noteikto pamatsodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmo un piekto daļu reāla brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā soda termiņā /pers. G/ ieskaitīt aizturēšanu no 2019.gada 23.maija līdz 24.maijam.

/pers. G/ jāierodas soda izpildes uzsākšanas reģistrācijai desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās Valsts probācijas dienesta Zemgales reģiona teritoriālās struktūrvienības Jelgavas 2.nodaļā Dobelē, Muldavas ielā 16, kam uzdota sprieduma uzraudzība.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – /pers. G/ atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies spēkā.

Piedzīt no /pers. F/ un /pers. G/ solidāri par labu /pers. H/ mantiskā kaitējuma atlīdzībai 100 *euro* apmērā, nosakot labprātīgas nomaksas termiņu 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās. Dokumentu par samaksas veikšanu iesniegt Zemgales rajona tiesas kancelejā.

Piedzīt no /pers. F/ valsts ienākumos 344,24 *euro* apmērā procesuālos izdevumus par aizstāves P.Janules darbu pirmās instances tiesā, nosakot labprātīgas nomaksas termiņu 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

Lietisko pierādījumu – televizoru *Grundig* atstāt cietušajai /pers. H/.

Piedzīt no /pers. F/ par labu valstij 185 *euro* par aizstāves darbu apelācijas instances tiesā, nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei – 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2020.gada 25.jūnija.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Skrauple

Tiesneši R.Rinčs

J.Siliņš